

Solemnitat de l'Ascensió del Senyor.

Diumenge VII de Pasqua 2026

Comentari de l'Evangelí. Pàgina 1 de 3.

"Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat.

Jesús s'acostà i els va dir: 'He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. I sapigheu que jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.'" – Mt 28,16-20, Bíblia de Jerusalem.

La solemnitat de l'Ascensió del Senyor no és un comiat, sinó una **transformació** profunda de la manera com **Jesús es fa present**. A l'Evangelí d'avui els deixebles puguen a **la muntanya, lloc de trobada amb Déu**, però també símbol del **camí interior** que tots estem cridats a recórrer.

Allà reconeixen que la fe no és mai una certesa rígida, sinó una confiança que madura en el camí. **Jesús no retreu la fragilitat: s'hi acosta**. I en aquest gest discret es revela una espiritualitat profundament humana, capaç d'abraçar tant les certes, com els dubtes.

L'Ascensió ens recorda que la fe no consisteix a retenir, sinó a deixar anar per descobrir una presència més ampla, més lliure i més universal.

L'autoritat de Jesús neix del servei. Un lideratge diferent.

Quan **Jesús afirma que ha rebut tota autoritat**, ho fa des d'una lògica completament nova. No es tracta de domini ni de poder imposat, sinó d'una **autoritat que neix del servei i de l'amor lliurement entregat**.

Aquesta mirada transforma la manera d'entendre la vida: **cada responsabilitat és una crida a posar-se als peus dels altres**. No es tracta de destacar, sinó de **sostenir**. No de controlar, sinó d'**acompanyar** amb la nostra presència amorosa.

En un món sovint marcat per la competició i l'afany de protagonisme, l'evangelí d'avui proposa un estil radicalment diferent de liderar: fen-te servidor de tots. **Servir és estimar sense mesura**.

Solemnitat de l'Ascensió del Senyor.

Diumenge VII de Pasqua 2026

Comentari de l'Evangelí. Pàgina 2 de 3.

“Aneu”: testimonis d'una fe en sortida. El moviment que transforma.

El verb és clar: “Aneu”. No hi ha lloc per a la immobilitat. La **fe** no es queda tancada, sinó que es converteix en camí, en **missió**, en trobada. Aquesta invitació no es limita a grans gestes o projectes extraordinaris. **Es concreta en la vida quotidiana**: en les relacions, en la feina, en els petits gestos que construeixen humanitat.

Cada persona és portadora d'una **bona notícia** que no s'imposa, sinó que **es comparteix amb els qui s'estima**. L'evangelí passa de mà en mà, de vida en vida, com una llum discreta que il·lumina sense enlluernar.

Educar en l'essencial. Viure allò que hem rebut de dalt.

Jesús ens diu: “Ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat.” No es tracta de transmetre paraules, sinó de **comunicar una manera de viure**.

El missatge de Jesús no és teoria, **és experiència: estimar, perdonar, acollir, confiar**. Aquests valors esdevenen patrimoni de tothom, capaç de travessar cultures, espais i temps.

Educar en la fe és, sobretot, ajudar a descobrir el tresor interior. És acompanyar processos, respectar ritmes i confiar que cada llavor, sembrada amb amor, dona fruit al seu temps.

Una presència que sosté. “Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.”

La promesa final és el cor de l'evangelí: **“Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món”**. Es manifesta en l'amor compartit, en la solidaritat, en la recerca sincera de la veritat. La de Jesús és una presència que no s'imposa, però que acompanya fidelment cada petit pas.

Solemnitat de l'Ascensió del Senyor.

Diumenge VII de Pasqua 2026

Comentari de l'Evangelí. Pàgina 2 de 3.

Aquesta certesa transforma la mirada: **no estem sols**. Fins i tot en la incertesa, en el dubte o en la dificultat, hi ha **una força que ens sosté des de dintre** i ens impulsa a **viure en veritat i en justícia**.

Jesús: espiritualitat viva per al nostre temps. Interioritat, compromís i esperança.

L'Ascensió ens convida a una **fe arrelada en tres dimensions**:

- **Interioritat**: pujar a la muntanya del cor, fer silenci, escoltar.
- **Compromís**: baixar a la realitat i transformar-la amb gestos concrets.
- **Esperança**: confiar que l'amor té sempre l'última paraula.

És una espiritualitat que uneix contemplació i acció, profunditat i proximitat. Que no fugim del món, sinó que s'hi implica amb responsabilitat i tendresa.

Viure avui l'Ascensió. Una invitació personal.

Avui, aquest evangeli ens interpel·la directament:

- **On és la nostra "Galilea"**, el lloc quotidià on som cridats a trobar-lo?
- **Quins dubtes ens habiten**, i com els integrem en el camí de la fe?
- De quina manera **podem ser presència d'amor** en el nostre món?

No es tracta de fer grans coses, sinó de viure amb autenticitat. Deixar que la vida mateixa esdevingui espai de trobada amb l'Absolut.

www.monestirsantbenetmontserrat.cat

#mongesdemontserrat
#santbenetdemontserrat